

[Svend Haugaard.]

dem med rette. Det skulle da belære os om, at vi ikke selv skal vælge lignende ordninger undtagen i tilfælde, hvor det er helt uundgåeligt. Jeg mindes en beretning fra USA for nogle år siden om, at kartoffelprisen var blevet katastrofalt lav, og det bevirkede, at man besluttede, at nu skulle staten til at opkøbe kartofler. Man inddelte dem i 3 forskellige klasser, A, B og C, og staten købte naturligvis klasse A-kartoflerne op, den skulle have det bedste. Det bevirkede en så stærk prisstigning, at befolkningen gik over til fortrinsvis at købe B- og C-kartofler, og efter nogle måneders forløb solgte staten sit lager ud af A-kartofler til svineproduktion; dette bevirkede altså, at man lod befolkningen spise B- og C-kartofler, medens A-kartoflerne gik tilbage til grisene. Jeg kan ikke se, at der er ret megen rimelighed i den slags ordninger; og selv om den her foreslåede ikke er slet så grov, så minder den dog en lille smule om det.

Det radikale venstre vil altså afvise forslaget og især afvise den foreslåede stigning på de 2 kr. Vi mener i det hele taget ikke, der er nogen anledning til at fremme lovforslaget. Vi er naturligvis villige til, hvis man ønsker det, i et udvalg at lytte nærmere til nye, gode argumenter, men jeg må sige, at vi på forhånd tvivler på, at der kan fremføres sådanne argumenter, at vi er i stand til at lade os overbevise.

**Morten Lange:** Der er det besynderlige ved kornordninger, at de altid bliver gennemført for at regulere noget helt andet end det, de direkte sigter på. Vi har forstået på flere meget interessante udredninger, at kornordningen i virkeligheden er en ordning til regulering af svineproduktionen, og vi har endnu en gang fået at vide, at brødkornsordningen er en ordning, som skal sikre visse landmænd mulighed for et kontantsalg på et tidligt tidspunkt efter høst, således at de derigennem kan opnå en eller anden fordel. Det er dog besynderligt, at alle disse udmærkede formål skal nås over det stakkels korn.

Det er værd at bemærke, hvad angår kornordninger i al almindelighed, at Landøkonomisk Driftsbureaus undersøgelser har vist, at vi i de senere år har forskubbet vor kornavl i en sådan retning, at den har taget

for meget til i forhold til, hvad der sædskiftemæssigt er gunstigt. Jeg er ikke i tvivl om, at kornordningen har været en hovedårsag hertil. Vi bør alvorligt undersøge, om vi ikke er ved på den måde at fremme en uheldig økonomisk struktur i vort landbrug, som måske har været upåagtet af kornlovstilhængerne, og som jeg derfor benytter lejligheden til at fremdrage.

Med hensyn til brødkornsordninger — og vi behandler jo nu forslag om en ny fordyrende ordning — har man haft de sørgeligste erfaringer. Jeg tror, at af alle de ordninger, vi har haft inden for kornloven, er disse udmærkede handler med farvet korn o. s. v. nok nogen af dem, som man har haft mindst sympati for, og det har været socialistisk folkeparti en glæde midt i al sorgen over kornloven, at brødkornsordningen dog skulle høre op fra i år. Vi kan derfor på ingen måde tilslutte os den foreslåede lovændring med en brødkornsordning til formål.

Tværtimod er det vor opfattelse, at vi hurtigst muligt må se at få justeret forholdene på brødkornsområdet, så vi får skikkelige og fornuftige forhold også for forbrugerne. Det er på høje tid, at vi holder op med at have en indmalingspligt. Det kan ikke være rigtigt, at vi herhjemme skal betale en ekstrapris for at få en hvede til bagning, som er dårligere egnet end den hvede, man køber andetsteds. Situationen svarer i virkeligheden udmærket til det ABC-kartoffel eksempel, som hr. Svend Haugaard gav os. Det er ikke holdbart i en længere periode, at vi bruger et dansk og ikke fuldt så godt landbrugsprodukt, når vi kan skaffe os et udenlandsk til samme pris, samtidig med at vi kan tage andre dyrkninger op her i landet.

Kornordninger har vi fra vor side aldeles ingen sympati for, men brødkornsordninger som den foreslåede anser vi for at være den rene vederstyggelse. Vi bliver naturligvis nødt til at bære det, hvis der skal være en udvalgsbehandling af lovforslaget, men om velvilje kan der efter det, jeg har fremført her, naturligvis ikke være tale.

**Bækgaard:** Den 26. maj sidste år stemte de uafhængige for nogle af venstre og de konservative stillede ændringsforslag til kornlovsforslaget, som var identiske med det lovforslag, vi har til debat her. Ligesom